ſligit preclariſſimus ſcripſitq; id marie encomium nó (vt id genus laudum precones ſuecuere) humili latinitate ac dicendi ſtilo ſed qualé dicas tá anteactam ętatẽ morti eṁ ceſſit ad annum ꝟs. ſupᵃ 1100. nó tá Repreſentaŕ quá aliam quamcunq; elimationis cẽſurẽ.

311

Jacobus faber ſtapulenſis in parriſioꝝ academia adhuc mą ętate philoſophans vtẽ vir longe omnium curioſiſſimᵒ diſceptationum quodam libello inueſtigauit ãne. 3. celebrem de eſſent magdalene vt antiq autumarunt vnica vt neoterici theoſophi putaŕ cuiq; vt eſt recti Judicij in hoibꝰ corruptela nó deeſſent q hoiem planepium ſudicarent in inueſtigatione affectatum: eoq; deblatteratoribꝰ proreperent vt carthaceis magis in ſuũ ſmo certe omnium ſtudioſoꝝ ſtapulenſem inuehi nó boccrentᵗ coactus eſt ꝛ editione in arenã deſcendere in qua diſceptatoré agens locos citat euangᵒˢ m. 54. diueſtos propones quibꝰ probat publicam illam peccatricẽ magdalenã de qua euangelium loq; nó fuiſſe ſororẽ marthe nec eã de qua eiecta fuerunt .7. Demonia et Deniq; vt vno calculo ſignẽ vnicam probat eſſe mariã magdalenã euangᵐ hoc eſt quá euãᵍᵐ expreſſe noiaŕ mariã magdalenã eam ſz que ſe quebat Dominũ a pa lilea et de qua eiecerat .7. Demonia et preter hanc .2. alias arbitrarias vocat hoc ẽ q̃ nulla auctoritẽ euangᵗᵉ magdalene fuerunt appellate et proinde locos oíseuangᵒˢ q muicẽ bidentᵉ de magdalena pugnantes concordat & ad ſenſum legitimũ inducit ſ.

312.

Joannes tardiuel. parriſioꝝ olim academie vnus e liberaliũ artium profeſſoribꝰ in librum catheporiarũ ſeu predicamẽtoꝝ ariſtotelis argumẽtoſos edidit cõmẽtarios in qbꝰ dece illo Rexomũ cognoſcendarũ pncipia noialium quos vocant doctrinę ſectatoré agens ad eorundẽ inſtitutionẽ interpretatᵒˢ e et argumẽtis qui ſeu dialecticis Rombꝰ ſic ſua pro Realiũ oppugnatione inſtituta ſtabiliuit vt nó facile ſi argumentoſus homo eſcuadas qm̃ nó ſecus atq; ſuadet predicamẽta interprete ris logicaliũ ad hec vocũ ſeu terminoꝝ (nó eṁ tamagit interpretẽ quã logicoꝝ difficultatũ examinatoré) plimos nexus atq; ãbages diſſoluit.

313.

Anno. 40. ſuper. 300. et 1000. Claruit in permania Lupoldus de bebemburg vir itẽ germanꝰ ac bãberpenſis epꝰ Regnante ludouico Jmpatore q̃rto q inter aliq̃t alias Res literarias edidit nó ſperne de lectiones librum de ſuribꝰ et tranſlatione Jmperij in quo docet q̃modo Rõanũ mpium a grecis in carolũ magnũ et germanos p ſucceſſione fuerit tranſlatum nó qde vt aliqui putarunt p Stephanũ papam 2.